

Nr 183.

Av herr **Larsson, Sam**, och herr **Andersson, Nils**, om årliga understöd åt filosofie magistern *J. E. Högbergs änka och minderåriga barn.*

Vid 1929 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten proposition, nr 172, att riksdagen måtte medgiva, att filosofie magistern John Elis Högbergs änka Dorotea Sophie Martha Högberg, född Schultze, och makarnas tre minderåriga barn Karl Ludvig Rolf, Karin Maria Gisela och Ernst Robert Börje måtte, räknat från och med den 1 oktober 1928, åtnjuta årliga understöd från allmänna indragningsstaten, änkan Högberg till belopp av 720 kronor att utgå under hennes återstående livstid, så länge hon förbleve i sitt dåvarande änkestånd, samt vart och ett av barnen till belopp av 180 kronor att utgå intill utgången av det kalenderår, varunder barnet uppnått 18 års ålder.

Av handlingarna i ärendet framgår, att Högberg, som var född den 13 februari 1885, tjänstgjort dels under nära fyra år såsom extra ordinarie lärare vid kommunala mellanskolorna i Katrineholm och Gnesta, dels under omkring tre år och tre månader såsom extra ordinarie ämneslärare vid allmänna läroverk, senast i Östersund, intill sin död den 25 september 1928. Hans änka åtnjöt från statens pensionsanstalt en pension å allenast 78 kronor 40 öre årligen.

Högberg efterlämnade vid sin död, änka, född den 18 februari 1892 och tre omyndiga barn, födda respektive den 5 april 1918, den 20 november 1919 och den 4 mars 1921. Änkan befunne sig i svåra ekonomiska omständigheter. Tillgångarna i boet hade vid mannens död varit 309 kronor 28 öre. På grund av i hög grad nedsatt synförmåga kunde änkan icke förrätta arbete, som krävde starkare synförmåga eller mera ansträngde ögonen. Ett av barnen lede av tuberkulös sjukdom och vistades för det dåvarande på sanatorium.

Skolöverstyrelsen hade med hänsyn till de ytterst behjärtansvärda omständigheter, som här förelåge, hemställt, att understöd av statsmedel måtte beviljas änkan Högberg och hennes tre minderåriga barn.

Statskontoret anförde i avgivnet yttrande, att starka skäl syntes vara anförda för att Högbergs barn komme i åtnjutande av pension av statsmedel. Vad anginge änkan Högberg syntes det få anses vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att någon pension av statsmedel utverkades jämväl åt henne.

Bankoutskottet avstyrkte emellertid bifall till propositionen och åberopade därvid särskilt, att den tid Högberg tjänstgjort vid allmänt läroverk syntes ut-

skottet vara alltför kort för att kunna motivera ett understöd av statsmedel till Högbergs efterlevande. Trots de onekligen ömmande omständigheter, som här åberopats, nödgades utskottet alltså ställa sig avvisande mot de föreliggande framställningarna.

Bankoutskottets hemställan bifölls av andra kammaren, varemot första kammaren biföll Kungl. Maj:ts proposition. Vid gemensam votering bifölls utskottets hemställan med 176 röster mot 137.

Genom de beslut 1931 års riksdag fattade rörande pension åt docenterna J. E. Skölds och A. F. Söderströms änkor och barn synes frågan om pension åt Högbergs änka och barn hava kommit i ett mera gynnsamt läge.

De ömmande omständigheterna i detta fall synas vara av sådan art, att staten icke bör undandraga sig att giva någon pension.

Med hänvisning till ärendets föregående behandling och de ytterligare handlingar, som skola överlämnas till vederbörande utskott, få vi hemställa,

att riksdagen måtte medgiva, att filosofie magistern John Elis Högbergs änka Dorotea Sophie Martha Högberg, född Schultze, och makarnas tre minderåriga barn måtte, räknat från och med den 1 oktober 1928, åtnjuta årliga understöd från allmänna indragningsstaten, änkan Högberg till belopp av 720 kronor att utgå under hennes återstående livstid, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd samt vart och ett av barnen till ett belopp av 180 kronor att utgå intill utgången av det kalenderår, varunder barnet uppnått 18 års ålder.

Stockholm den 21 januari 1933.

Sam Larsson.

Nils Andersson.
